

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Sanctis

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXX

Quo iure B. Virgo Maria domus Dei dicatur & sit, Sermo I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47060](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47060)

T. VI
22

indiscriminatim est in illis qui honestè & qui turpiter amant. Siquidem neutri æquanimiter ferre possunt, vt aliquid dicatur mali de eo quem diligunt, tantum abest, vt aliquid illi mali fiat. Atqui longè præclarior in illis id ternere licet, qui Deum perfectè amant, quorum est hoc summum desiderium, eoquè nocte ac die conantur, vt Deus cognoscatur, laudetur, ametur, honoretur ab omnibus, eius voluntas fiat, eius præcepta seruentur. Nec hoc labore fatigantur: & si videant ab alijs itidem Deum amari & honorari, maximè exhilarantur: si verò contemni cum animaduertant, dolent acerrimè. Possent id multis sanctorum exemplis confirmari, quos admodum cruciauit contemptus Dei, & præcipuè exhilarauit cultus & honor Dei, quem vnice charum habebant. O quam longè absunt à sincero Dei amore, qui consilio vel auxilio suo perdunt animas quas Christus redemit sanguine suo, illiciendo eas ad peccata quibus offenditur Deus: aut qui deliberata ratione siue proprijs, siue alienis delectantur peccatis, qui iactant sese de malis suis. Sed eos missos faciamus. Quintum signum est, quod illi qui perfectè amat, cupit & sese & omnia sua impertiri illi, quem diligit: est illi vna cum eo voluntas: non eum vult contristare, vel offendere: facitque & patitur quicquid potest, ne illum offendant. Id verò maximè proprium est amori diuino, quo quisquis feruet, donat sese & omnia sua Deo ac diuino honori & voluntati, adeo vt mori malit, quod est etiam ad salutem necessarium, quam peccatum aliquod mortiferum, quo grauissimè Deus offenditur, perpetrare. Quanquam perfectus amor non solum mortiferum vitat peccatum sed omne etiam Dei beneplacitum studet exequi. Ita nimirum Baptista Domini Ioannes libentissimè vitam contempsit temporalem ob amorem Christi, malens tyranni iussa contemere, quam Dei. Cuius exemplo nos charissimi instrumur, nihil nobis Dei voluntate antiquius esse debere. Hominibus placuisse parum prodest: sæpè verò & nocet plurimum. Deum autem offendisse non potest non obesse grauiter. Itaque cum omnibus Dei amicis moriamur vitijs & perturbationibus nostris, atque priuato & vitioso calcato amore, studeamus in nobis augere Christi feruentem amorem, qui quanto in nobis fuerit feruentior, tanto erimus in calis beatiores & Christo coniunctiores, eodem ipso præstante, cui est cum Patre & Spiritu sancto omnis honor & gloria in secula seculorum, Amen.

Amor communicatius quis dicatur.

IN FESTIUITATE NATIUITATIS GLORIOSISSIMÆ SEMPER VIRGINIS MARIE, Epistolam & Euangelium cum Paraphrasi & Exegetica siquære in festo conceptionis eiusdem.

SERMO I. IN EADEM SOLENNITATE

Quo iure Beata virgo Maria domus Dei dicatur & sit.

Sapient. 7.

Sapientia adificauit sibi domum, excidit columnas septem, Proverbiorum 1 X. Cum omnium sit artifex sapientia, fratres mei, omnem habens virtutem, per quam omnia etiam consent, vnum tamen operum eius ceteris est

ris est præstantius. Vnum erexit ædificium, quo non modo se, id est, sapientiam, verum etiam virtutem ac benignitatem suam nobis, & id quidem excellentissimè monstravit. Siquidem ædificavit sibi domum non utcumque pulchram, non mediocriter nobilem, sed nobilitate excellenter insignem, excellentia mirabilem, dignitate singularem. Multas sanè construxerat ante domos, nec vlli creaturarum non prouiderat habitaculum, angelis dans cælum (& hæc est domus gloriæ) dæmonibus & hominibus condemnatis infernum (& hæc est domus iustitiæ) bestijs vero pro patria assignauit mundum, quarum tamen, cuius proprium segregans habitandi locum, piscibus dedit æquor, volucris aëra, cæteris ferè omnibus terram. Ex hac bestiarum patriam homini lapsa interim dedit pro pœnitentiæ agenda in carcerem, qui in exilio modo versatur, aliquando transferendus ad alteram domum, videlicet aut angelorum, aut dæmonum, vtram meruerit, cunctis igitur ad hospitia locatis, hoc vnum superfuit, vt sibi quoque, quæ admodum cæteris, pararet domum, quæ cunctis præfulgeret ædificijs, quæ ipse, qui debet inhabitare, omnibus esset præfatiior. Hæc autem domus, quam sibi ab æterno sapientia increata Dei Filius prouidit, & subinde amicis suis sanctis prophetis extruendam prædixit, nunc tandem omni splendore, omni decore consummatam, contuendam cunctis exhibuit, purissima est virgo Maria: quæ non ob hoc solum digna est dici domus Dei, quia eius mentem lux diuina inhabitare nunquam desijt, iterum dico non propterea solum est domus Dei, quod cum cæteræ animæ omnes in habitacula Dei creaturæ vacillauerint, peccando quæ inquinatæ sint, ipsa sola singularissimè electa, & præseruata quietissimum, mundissimum ac impercurabile, atque id iuge Deo præbuerit cordis hospitium (quippe quæ firmissimè extructa septem Spiritus sancti donis, non aliter quam septem columnis fundata, nec labi poterat nec inquinari) Verum etiam & ob hoc maximè, quia in corpore eius, hoc est, in vtero thalami virginalis corporaliter nouem mensibus Deus ipse moratus, de carne eius tegimen sibi carnale, quo diuinitatis velaret naturam, super texit. Hinc non iniuria venit tam præclaræ virgini, vt arca Dei, domus Dei, tabernaculum Dei, templum Dei, thalamus Dei, sacrarium, aula atque ciuitas Dei, & dicatur & sit. Quo etiam nihil mirandum, si suum Deus ipse habitaculum, si suam domum, si suum thalamum extruxerit magnificentius, ornauerit splendidius, exaltauerit gloriosius, quandoquidem angelis cælum tam immenso lumine choruscum, & mortalibus tot varietatibus venustatum donauerit mundum. Prædixerat autem iam olim in persona Dauid, quanta foret eandem gloria illustraturus, quando sub typo materialis templi de Maria loquens: domus (inquit) quam ædificari volo, talis esse debet, vt in cunctis regionibus nominetur. Cæterum, quælibet domus censenda est præstare gloria maiori, quæto nobilitate, mundicia, pulchritudine, ornatu, dignitate, vtilitate magis enituerit. Porro, nobilitas dicitur domus, cum materia nobili preciosaquæ extructa fuerit. Munda, si absque forde. Pulchra si decenti figura, ordinequæ venustetur. Ornata, si decori schematiue, quod primus indidit artifex, splendor cultusve alius accedat, vtpote aurata seu depicta. Digna verò dicitur, quæto Dominum in se habuerit præstantiorem.

Domus diuersa à Deo constructa.

Quo iure Maria domus Dei dicatur & sit.

Exod. 25.
Genes. 28.

Domum gloriosam efficitur quinq; quæ sint vtq; fuerint in Maria.

T. VII
22

Psal. 92. tiorem. Vtilis tandem dicitur domus, si loco congruo, si quaestuofo fuerit fi-
Psal. 86. ta, & si multis profir. His omnibus praeminere noscitur domus haec, quam
Nobilitas B. decet sanctitudo, domus quam fundauit & dedicauit sibi altissimus. Est enim
Maria quan- nobilissima, quippe ad cuius aedificationem nihil, quod apud Hebræos olim
ta. redoleret nobilitatem, non confluxerit. Tria sunt, è quibus fit omnis fo-
Tria foemina mina nobilior. Ex genere, sponso & prole. Si Mariae genus quaeritur & or-
nobilitantia go, de parentibus est nobilissimis, videlicet sacerdotali, regio, prophético,
que sit. patriarchali stemmate descendens. At si à sponso nobilitatem quaeritur, Nā
 & inde, vt dixi, mulieres illustrantur) Maria sponsum habet longè nobilis-
Matth. 7. simum, à quo fecundata est, Spiritum sanctum. Porro si à prole, quia arbor
 ex fructu quoque probatur nobilior, Filium habet non solū cæli terregue
Mundicia. regem, sed quo maior esse non potest, Deum. Est etiam mundissima, pro-
 cto omni carens labe, tanta nitens puritate, qua sub Deo maior nequeat in-
Ornatus. telligi. Pulcherrima est autem omni venustate pollens, elegantissima, dulcis
 & omnium oculis gratiosa. Ornata praeterea gratiarum & virtutum omni-
 um donis, adeo vt nihil sit decoris, nihil candoris, quod non vel excellen-
Dignitas. tissimè fulgeat in ea. Porro dignitatem eius quis explicare, imo quis intelle-
Eccle. 64. ctu comprehendere potest? Quandoquidem, qui creauit eam, requieuit in ta-
 bernaculo eius. Natus est ex ea, qui fundauit eam altissimus. Itaque hanc
 domum sapientia aedificauit sibi. At nunquid & soli sibi? Cuperem & ego
 familiaris esse domus tam speciosæ, tam amœna, tam dulcis, tam amabi-
Domus quid lis, tam denique decoræ. Quid ni cuperem? Nempe si desinente Philo-
fit. sopho domus dicitur, quia defendit à caumatibus & pluuijs, iuxta hoc Ma-
 ria domus est descendens non à caumatibus, hoc est, ab internarum tenta-
 tionum, ab ignitis diaboli iaculis, & pluuijs, id est, à tribulationum (quæ ab
 extra nobis superueniunt) inundatione, à procellis, videlicet huius vitæ
 fluctibus, quis iam non praesidium in ea domo sibi exoptet donari, nisi qui
 propriae nescius miseræ, propriae imbecillitatis, calamitatisque ignarus,
 sua damna non sentit, opem non petit, dignus planè qui pereat? Est igitur
B Mariã non Maria domus Dei, & est nostra. Aedificauit planè sibi eam soli, in qua habi-
soli esse do- taret, aedificauit verò & nobis, vt nos repararet, tueretur, saluaret. Siqui-
muo Dei, dem propterea factum est nobile hoc aedificium, vt quod de priori opus-
sed etiam cio Dei erat deformatum, huius adminiculo reformaretur. Angelorum
nostram. namque creatus numerus permultis cadentibus fuerat minutus: & homi-
 ne primo lapso, tuta natura infecta iacebat & infirmata. At aedificata est Ma-
 ria, cuius fructu angelorum ruina repletur, humana natura renouaretur,
 quæ cum Dei foret mater, ange orum esset etiam regina, daemonum hostis
 & deprædatrix, mundi Domina, lapso rum subleuatric, desperantium fidu-
 cia, merentium consolatrix, omnium denique in hoc mari magno inter
Domus refu- quascunque tentationum procellas placidissimas naufragantium sinus, &
gij hospitii cunctorum quantalibet tribulatione, angustia pressi fuerint, ad se currenti-
umq; miseri- um domus refugij hospitiumque misericordiae. Ad hanc domum confu-
cordiae vt sit giens nemo non saluatur: quicumque enim ad ipsam se receperit, protecti-
Maria. onem inueniet aut requiem. Quis enim vnquam auditus est aduersitate,
 tentatione aut fortuna quantumvis contraria iactatus, cui ad hanc do-
 mum misericordiae, cui ad xenodochium pietatis, cui ad Mariam conti-
 genti

genti praelusur sit aditus, non adhibita consolatio, negatum subsidium? Quis adeo miser, cui inuocanti se opem non tulerit Maria? Quis adeo arumnosus, quem ad se respicientem non leuarit Maria? Aut quae tandem domus locusve alius, quo egeni, exules, impugnati, afflicti, desolati confugiant liberius, recipiantur clementius, requiescant securius, potētius tueantur, dulcius foueantur? Nusquam profecto alibi minus diffidendum, nusquam maiori spe innitendum, quam Mariæ. Quandoquidem nemo ad eam clamans non exauditur, nemo accedens repellitur, nemo in ipsa sperans decipitur. Ceterum, ut nullo in loco tibi salutis opem defuturum agnoscas, si inter vndarum, i. tentationum tempestates periclitaris. Maria est tibi arca diluuij. Si vero in terra, hoc est, in tranquillo constitutus, & prioris vitæ peccatorum tibi conscius memor fueris, quia vir sanguinum es, atque ideo Dei iustitiam malorum vindicem contendis effugere. Maria vbi te salues tibi data est ciuitas refugij. Adde præterea, quod sicut extra arcam Noe tempore diluuij natantibus nulla erat spes viuendi relicta, ita extra hanc domum, ita extra huius virginis protectionem, quotquot in sinum miserationis eius non recipiuntur, in aquis diluuij, id est, tentationum fluctibus perire necesse est. At verd ciuitatem refugij ipsam idcirco dixerim, quod non modo illis (vt olim sub Moyse figurabatur) qui nolentes sanguinem fuderūt, verum etiam voluntarijs homicidijs, hoc est, vltro peccantibus (quandoquidem misericordia Domini plena est terra) facta sit propugnaculum vitæ, custos salutis & tutissimū (quo à facie iræ Dei fugiatur) immunitatis asyllum. Quam obrem haud profus absurdè tribuitur ei, quod canimus ex Propheta: *Vrbs fortitudinis nostra Sion saluator, ponetur in ea murus, & antemurale.* Hæc autem omnia beatissimæ Mariæ tribuimus, quia & Filius eius vult eam ab eadē matre, & per suam matrem habere, non vt iam euacuatus sit Christus, sed quæ ipse dat, ab ipso expectamus, accipimusq; per suam (vt sic loquar) elemosynariam, cui hæc misericordiæ commisit officia, vult nos eadem recipere.

Liquet postremo ex his omnibus, quæ conueniat Mariam domum dici, quando nec vltima conditio domus (quam huc vsque distulit inestigandam ei defuerit. Dixeram nanque ad gloriosam pertinere domum inter alias condiciones, esse vtilem multis, aut quæstiuoso loco sitam. Verè omnibus vtilissima est Maria, nedum multis, loco etiam est maximè congruo sita inter Deum & hominem media, aduocata nostra, quæ iram Dei auertat à nobis, gratiam Dei adducat nobis: promptuarium denique frumenti, cellarium vini & olei, & apotheca omnis medicinalis vnguenti. Domus, in quâ recondidit nobis Deus gratiarum dona, consolationum vnguenta, aromata virtutum, cunctorumq; pariter morborum medicamina: vt quicquid nobis defuerit, quicquid necessarium extiterit, inde hauriamus, adeo vt etiam in hac vita cum Psalmista Christo verè de hac domo dicamus: *Implebitur bonis domus tua.* At quid dixerim implebitur, cum significantius scriptum sit, *Replebitur*, hoc est, non semel tantum, sed iterum atque iterum, vt in peccando exinanimur, ita penitendo gratiarum donis per Mariam replebitur, præstante Domino nostro Iesu Christo, qui est benedictus in secula, Amen.

Genes. 6.

1. Reg. 16.

Genes. 7.
Arca diluuij
cur vocetur
B. Maria.

Cur dicatur
ciuitas refu-
gij.
Num. 37.

Psal. 118.

Esai. 16.

Cur hæc om-
nia tribuatur
B. Mariæ.

Psal. 64.